

Търбуца

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО • ЧЕТВЪРТЪК • 29 АВГУСТ 1968 г. ГОДИНА XXV • БРОЙ 104 (2451) ЦЕНА 2 ст.

ДО КРАЯ НА 1968 г. РАЦИОНАЛИЗАТОРСКИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ С ИКОНОМИЧЕСКИ ЕФЕКТ 2 МЛН. ЛЕВА, А ДО 1 ЮЛИ 1969 г. — 3 МИЛИОНА ОКРЪЖНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА РАЦИОНАЛИЗАТОРИТЕ И ИЗОБРЕТАТЕЛИТЕ НА ОКРЪГА

Във вторник във Велико Търново се състоя окръжната конференция на рационализаторите и новаторите с участието и на членовете на Бюрото на Окръжния комитет на БКП. Присъстваха директори на предприятия, председатели на профкомитети, секретари на ДКС.

Председателят на Окръжния съвет на профсъюзите Мисир Стойков направи преглед на извършеното от профсъюзите, Комсомола и научно-техническите дружества за достойно представяне на Второто национално съвещание на изобретателите и рационализаторите, което ще се състои в края на тази година, и събра вниманието на предстоящите задачи.

В изпълнение на решенията на пленума на ЦК на БКП по техническия прогрес в окръга се разгръща все по-широка рационализаторска дейност. Сега рационализаторското движение е насочено към осъществяване на ладната дума в чест на 25-годишния юбилей на свободата: до края на първото полугодие на 1968 година в страната да се реализират икономия от рационализация на стойност 100 милиона лева, от които 3 милиона лева в нашия окръг. До края на 1968 г. рационализаторите в окръга трябва да осигурят 2 милиона лева.

В доклада бе посочена за пример работата в ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица на рационализаторите и изобретателите, които се наложиха като първенец в своя отрасъл. Там само двама души — Чанто Петров и Любен Тодоров — за половин година са предали над 15 рационализаторски предложения. От които един е с икономически ефект 29 184 лева. Добре се работи в Държавни захарни заводи — Горна Оряховица, където при обща ни 81 предложения за година са само за полугодие са внедрени 87. С хубаво се спомнават и ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец, ДИП „Васил Мавриков“, РТС — Свищов, ТКЗС — Ресен и Обединение, ДЗС — Сувата и др.

Стореното не е малко. То радва, но за да бъде още по-много, с първо вниманието се насочва и към изобретателите. Те се откриват в няколко направления. През 1967 година например 44 на сто от постъпващите предложения не са внедрени, а това е факт, илюстриращ мързливостта и бездушността към проблемите на рационализаторството.

Повишаването в доклада проблемите бяха разисквани и в изказванията на Чанто Петров и Янко Минчев от ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица, инж. Иван Минчев от ДМЗ — Пазарник, Йордан Атанасов — заместник-председател на Оряховица, инж. Иван Минчев от Директорат на Института за рационализация Иван Иванов говори за дълга на административните ръководства да подпомагат рационализаторството и да проявяват постоянна грижа към кадрите, които работят в тази насока.

От името на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов първи секретар на Окръжния комитет на Партията приветства участниците в конференцията, а чрез тях и всички рационализатори и изобретатели в окръга.

Рационализаторите и изобретателите, каза той, са хората, които в най-голяма степен допринасят за съединяването на науката с практиката, за широкото прилагане на последните технически достижения. Това са хората, които имат голям дял за интензификацията и модернизацията на материалното производство, за повишаване ефективността в икономиката, за изпълнение на поставената задача — в чест на 25-годишнината на социалистическата революция — внедряване на предложения с икономически ефект 3 млн. лева.

Положителното в работата, опитът на предприятията като ЗГТ „Металургия“, Окръжното управление на съобщенията, ТКЗС — Ресен и Обединение, инициативите на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от леката и хранителна промишленост трябва да се популяризира. Рационализаторите да се ограждат с топли грижи. По-голямо внимание трябва да се обърне и на огромния резерв, който крият предложенията с икономически ефект 15—20 лева. При масово прилагане те могат да донесат икономия от милиони левове.

Наред с това обаче сериозно трябва да се посрещат фактите, че през първото полугодие планът на рационализаторите в окръга е изпълнен 43 на сто спрямо годишния, което е доказателство за изоставане. Намаленият и постъпленията на рационализаторски предложения, а тия примери говорят за подценяване ролята на рационализаторството. Повече грижи трябва да се удовлетвори стремежа на младите и енергични работници към знания. Задачата на профсъюзите и комсомолските организации е да състоят това чрез курсовете за квалификация, съветите на младите специалисти, техническите кабинети и „едрицата“ други форми.

Социалистическото съвещание не всякога се организира правилно. Не се популяризира достижението от него. Изпуска се от поглед и едно широко поле за изобретателска и рационализаторска дейност, каквото са програмите от комплексните изследвания и критичния анализ. За да се приложат те, е необходима размятка, която може и трябва да бъде дело на рационализаторите. Има много та се работи, обрнати внимание дотвърят Костов и по доброту организирани на техническата информация — изключително ценна за творческата работа.

На конференцията бяха съобщени избраните от работническите колективи делегати на окръжната национална конференция.

Прието беше обръщение, което поговесте.

Накрая беше гласувана телеграма до ЦК на БКП, с която още веднъж се одобряват мерките на Светския съюз и туквите социалистически страни, оказали помощ на братска Чехословакия в борбата с контрреволюцията.

На снимката: рационализаторите от ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица Чанто Петров, Янко Минчев, Рачо Райнов и председател на заводския профкомитет Христо Ганев.

Снимка: Д. ЦОНЕВ

ОБРЪЩЕНИЕ

НА УЧАСТИЦИТЕ В ОКРЪЖНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ИЗОБРЕТАТЕЛИТЕ И РАЦИОНАЛИЗАТОРИТЕ ОТ ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ КЪМ ВСИЧКИ ИЗОБРЕТАТЕЛИ, РАЦИОНАЛИЗАТОРИ, РАБОТНИЦИ И СПЕЦИАЛИСТИ ЗА РАЗГРЪЩАНЕ НА ОЩЕ ПО-МАСОВА РАЦИОНАЛИЗАТОРСКА ДЕЙНОСТ В ЧЕСТ НА 25-ГОДИШНИНАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛУЦИЯ В БЪЛГАРИЯ

Другарки и другари,

Забележителните успехи на нашия окръг в строителството на социализма, особено успехите, постигнати след Деветият конгрес на Българската комунистическа партия, създадоха условия за най-широко разгръщане на творческата мисъл на трудещите се, за пълно разцвет на народните таланти и дарования. От година на година расте вдъхновената армия на изобретателите и рационализаторите — ударна сила в борбата за ускоряване на техническия прогрес, за повишаване производителността на труда, за снижаване себестойността и подобряване качеството на продукцията. Само през последните три години бяха внедрени 4250 рационализаторски предложения с 4 231 450 лв. икономически ефект.

Сега всички трудещи се от нашия окръг живеят със задоволство за предсрочно изпълнение на петата петилетка, със задачата, поставена от Партията и правителството, в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България да реализираме 3 000 000 лв. икономия от рационализаторски предложения до края на първото полугодие на 1969 година.

Ето защо ние отправяме пламенен призив към всички работници и работнички майстори, техници, инженери, служещи и дейци на науката и техниката с още по-голяма енергия да разгръщат своите творчески търсения, всеки според силите и способности те си да допринасят за издирване и оползотворяване на големите резерви в народното стопанство, да се бори за изпълнение на тематичните планове на „тещите“ места в производството, за реализиране на мероприятията във връзка с комплексните изследвания и критичния анализ, за по-пълно използване на наличната техника и технология в производството, за усвояване на строг режим на икономия, за непрестанно увеличаване производителността на труда.

Призоваваме административно-стопанските и техническите ръководства да създават необходимите условия за най-широко разгръщане на рационализаторската и изобретателската дейност. Бързо

и в срок да се разглеждат, експериментират и внедряват предложенията, своевременно да се уреждат правата на авторите.

Другарки и другари, Вдъхновени от светлите перспективи на нашия народ, в отговор на големите грижи, които Партията полага за развитието на техническия прогрес, да мобилизираме творческите си сили и способности за още по-голяма рационализаторска и изобретателска дейност.

Профсъюзни, комсомолски и научно-технически ръководства, оказвайте пълно съдействие за активизирането още повече на техническо-икономическите съвети, рационализаторските бора, бюрата за техническа информация, съветите и комитетите към профсъюзните органи и организации!

Чрез системни беседи, консултации, организиране на конкурси, изложби, срещи и вечери с рационализаторите, изграждане на повече рационализаторски бригади (колективи) да масовизиране рационализаторското движение — гаранция за постигане и внедряване на повече и по-ефективни рационализаторски предложения!

Да укрепяме и разширяваме дейността на обществени конструкторски бора за оказване помощ на трудещите се в разработване на чертежите и документацията, с оглед ускоряване на тяхното експериментирание и внедряване.

Ние се обръщаме към участниците в движението за комунистически труд да се борят с още по-голяма енергия за усвояване и прилагане на най-прогресивното в производството.

Призоваваме всички трудещи се в борба за овладяване на техническите и икономическите знания — сигурна гаранция за усвояване и пълно използване на техниката, за по-нататъшен подем на изобретателското и рационализаторското движение във всички отрасли на народното стопанство.

Под развято знаме на Българската комунистическа партия напред към нови трудови победи в социалистическото строителство, за достойно поосрещане на славната 25-годишнина на социалистическата революция в България!

ПЪРВИ УСПЕХИ НА СВИЩОВСКИЯ ИЗЧИСЛИТЕЛЕН ЦЕНТЪР

ДП „Машинни изчисления“ е едно от най-младите предприятия в Свищов. Близо петдесет на сто от неговия трудов колектив се състои от комсомолци, които само за една година усвоиха поверената им сложна сметачна техника. Предприятието е на стопанска сметка и вече осигурява печалба на държавата. Във връзка с 44-то постановление за рентабилността бе извършена голяма работа за разкриване резервите в производството на повече от 140 предприятия в цяла Северна България. Например „Елпром“ — Вадна благодарение помощта на Свищовския изчислителен център, по пътя на комплексните изследвания и критичния анализ излезла допълнителна мероприятия с икономически ефект 240 000 лева.

Своите първи успехи трудовият колектив на ДП „Машинни изчисления“ — Свищов посвещава на четвъртвековния юбилей на Свободата.

Д. Любенова

ПРЕДСРОЧНО

Колективът на Завода за палети — Велико Търново изпълни своя план за осеммесечен седем дни предсрочно. До края на месеца ще бъде произведена надпланова продукция за 80 хиляди лева. Работниците от левярния цех обещаха в чест на годишнината на Девети септември да отдели 20 тона чутин чад плана. Изпълнили производствената си програма още на 22 август, те сега въпреки осъществяват своето обещание.

Б. Белчев

Организационно-техническите мероприятия и големата отговорност с която работниците от ДАП — клон Елена се отнесоха към личните си обещания, допринася много колективът на предприятието да бъде на едно от челните места в производственото съвещание.

На 24 август планът за осеммесечен — в тонкилометри, бе изпълнен 101 на сто. Преизпълнение, като е постигнато изпълнение на плана по този показател 119 на сто. За този постоянен представяне на предприятието пред Празника на свободата всеки от колектива е вложил своя дял.

К. Василев

С ЕДНАКВО ВНИМАНИЕ КЪМ ГОЛЕМИТЕ ЗАДАЧИ

● В СТРАЖИЦА — ХУБАВИ МЕРОПРИЯТИЯ ПО ПОДГОТОВКАТА ЗА ЕСЕННАТА СЕИТБА.

● ОСИГУРЕН Е ВИСОКОКАЧЕСТВЕН ПОСЕВЕН МАТЕРИАЛ.

● НИСЪК Е ВСЕ ОЩЕ ТЕМПЪТ НА ОСВОБОЖДАВАНЕ ПЛОЩИТЕ, НА ПРЕДСЕИТБЕНАТА ИМ ОБРАБОТКА.

● ТРЕВОЖНО Е СЪСТОЯНИЕТО НА ТЕХНИКАТА ПО ПРИБАРИНЕТО НА ЦАРЕВИЦАТА.

В разговора с главния агроном и заместник-председател на стражицкото стопанство Венко Лазаров, от проверката ни в полето ние искаме да доловим, да установим именно това — какво внимание се отделя сега, каква е подготовката за една от най-важните задачи — есенната сеитба. Приходите за тази цел съвместни мероприятия на партийния комитет, на народния съвет и ръководството на стопанството представляват една твърде компетентна и точна програма за действие. Друг е въпросът как ще се осъществи на практика тя.

Не може да не се приветствува големата самоинициатива за набавянето на необходимия висококачествен посевен материал, включително и от Добруджа, откъдето са доставени 15 тона пшеница елит и 10 т от първо размножение и да е решен проблемът със семената. В изправност и достатъчна е и техниката, която ще участва в сеитбата.

Какво обаче е положението с освобождаването на площите, определени за есенниците, с тяхната предсеитбена обработка?

Имаме основание да изкажем опасения, че така пристата богатата програма за действие може да бъде нарушена, установените срокове и агротехника да не бъдат спазени. С неоправдано бабен темп се прибира сега слънчогледът на площ от 2500 дка, изкаква се валенето на захарното цвекло, макар и помалки да са неговите площи.

Бави се предсеитбената обработка на освободената вече земя, в това число и от такива ранни предшественици като бобовите култури.

Най-голямата част от вниманието и усилията на стопанското ръководство и на специалните в Стражица са съсредоточени сега в гроздобера, откъдето се очакват и големи доходи, покритие на значителна част от щетите, нанесени от сушата. Но нали сега трябва да се прояви уменето, организаторският талант и не се изпус-

кат и другите големи задачи! На практика ще се получи да берем грозде и слънчоглед, да вадим захарно цвекло и прибираме царевича и едновременно да подготвяме площите за сеитба. А нито работната сила, нито наличната техника в стопанството са достатъчни за едновременно качествено изпълнение на тези задачи.

Най-реалната опасност и тревога в Стражица идват обаче от това как и кога ще бъде прибрана царевичната площ над 7000 дка, която представлява повече от половината, определена за пшеницата. А за получаването на предвидения за следващата година 375 кг среден добив от пшеницата и 400 кг от ечемика това е от изключителна важност. Ще бъдат използвани 4 кукурузокомбайна, 2 сляжакомбайна, ще приспособят за работа и 2 зърнокомбайна. Цялата тази техника, която по начало е недостатъчна, е неизправна сега. Липсват редица резервни части. Ремонтът ще се забави, няма да бъде качествено. Ще започне работата, в полето, ще започнат и аварията, големите престои. Затова главният инженер на кооператива Драган Петров говори с истинска болка.

Но защо не е помислено порано, защо ремонтът започва едва сега? Каквито и обективни причини да се сочат, отговорите не могат да удовлетворят. И все пак при това положение на нещата трябва да се стори нещо. Преди всичко да се преустрои работата така, че да се засили темпът в подготовката за есенната сеитба. Да не се допускат никакви отстъпки от страна на партийните и стопанските ръководители в изпълнението на тази голяма и отговорна задача.

Маргарита ГЕОРГИЕВА
Генчо МУСИНСКИ

ПРИ ГРАНИЧАРИТЕ

Представител на група от скръга гостува на бойците от застava „Обстрел“ ★ Преходно то знаме на Великотърновски окръг в техни ръце ★ Подарци за отличниците

В неделната утрин радостна глътка огласи площадчето зад Дома на народната армия в окръжния град. Тук бяха дошли над 200 представители на 22 трудови колектива от предприятия, кооперативни стопанства и училища, които вече повече от година поддържат дружески връзки с бойците от граничните застави в района на Момчилградския граничен огън. След кратки уточнявания — на път! Към границата. . .

Вечерта гостите на граничните разгледаха музея на частта, после се събраха в клуб на поледието, където представител на командването ги приветства с „Добре дошли“ и ги запозна с резултатите от едногодишната дружба.

На другия ден по уточнена програма представителите на шефствувашите предприятия, кооперативни стопанства и училища посетиха своите приятели — граничарите, запознаха се с живота на заставите и поднесоха подаръци.

Другарят Димитър Тужаров, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет и представители на Окръжния комитет на Отечествения фронт, Окръжния комитет на Комсо-

мола и Военното окръжие гостуваха на бойците от застava „Обстрел“, които за втори поред път завоюват званието „Отлична застava“. На тържествената среща командирът на заставата офицерът Камен Човови говори за изпълнението на договорените задължения от страна на граничарите.

От името на Окръжния комитет на Партията Окръжния народен съвет, Отечествения фронт и Комсомола във Велико Търново приветствие поднесоха Димитър Тужаров. Той говори за изключителния труд на граничарите, който не може да се измерва с проценти и награди, за неговата специфичност и всестойност. Възхваляйки продължителното чедено знаме на Великотърновски окръг, той пожела на бойците от застava „Обстрел“ все така ревностно да изпълняват воинския си дълг, непрекъснато да повишават бойната и политическата си подготовка, за да не допуснат некажано нарушаване на държавната граница.

Секретарят на Заводския партийен комитет в ДЗЗ — Горна Оряховица Атанас Цекон

(Следва на 4 стр.)

НАЙ - ХУБАВИЯТ ДАР ЗА ПРАЗНИКА

Чувства се вече полъхът на ивацията съветски празник. С мисълта за този ден вече дни наред живеят и колективът на Градския промкомбинат в Горна Оряховица. Всеки се стреми да даде за празника най-хубавия дар. Затова месец август тук е обявен за ударен. Съревнование се отича на всеки десет дни. И по-честите стават ръцете на работничките, успехите идват един след друг. И има с какво да се гордеят те. Планът за второто тримесечие изпълниха 117.1 на сто, а за август 120 на сто. За осеммесечен колективът даде надпланова продукция за 740 000 лева. Още малко е нужно, за изпълня обещанието за годината. Сега работниците си поставят цел в чест на 51-годишнината на Великата октомврийска революция да изпълнят плана за годината.

Във вторник в салона на предприятието се състоя едно хубаво тържество. Колективът получи най-хубавия дар пред празника. Председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров връчи на директора на предприятието Никола Панайотов преходното червено знаме на Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите за успешни постигнати през второто тримесечие.

Под червеното знаме на левосептемврийския празник ще се нареждат работничките от Промкомбината. Те ще им дава вяра, сили за бъдещите им успехи.

ДО КРАЯ НА ЖИВОТА СИ — КОМУНИСТ

25 години от смъртта на Никола Георгиев Мусев

Светла спомен пазят и сградата си трупещите се от Панагюрския край за партизанския командир Виктор (Никола Георгиев Мусев) от с. Долна Оряховица.

Подобно от мизерията, Мусев още като юноша напуска селото си и изкарва прехраната си като общ работник. Оползнал елътната при рода на капиталистите и изпитал неволята на работни-ка, петнадесетгодишен той е вече организиран член на РМС.

През 1941 година заедно с Петър Христов Къчев, по указание на Пастията, ста-ват съдържатели на хижи

на Витоша. Хижите от този момент са превърнати в сигурни скривалища, в сигурна яма и подслон на нелегални те дейци.

Заподозрян от полицията, Мусев минава в нелегалност. През 1943 година той е в Икшиманския партизански отряд „Г. Бенковски“ като командир на отделение. При едно сражение край партизанския лагер Мусев е ранен. Подложен на нечуващи изте-зации, партизанският коман-дир не издава нищо.

— Къде са другите? — реве побеснявал полицай.

Мусев го поглежда с насмешка.

— Кои са ви татците? — повтаря палачът и стоварва юмрук в лицето му.

Блещка алена кръв, но ус-тата не промълвяват нито думи. Само погледът става по-тежък. Това още повече озверява агентите и полицай-те и те подлагат Мусев на нечовешки изтезания — започват да късат тялото му. Изваждат му едното око. Безстрашният командир — комунистът Никола Мусев не промълвява дума.

— Да проговорят! — крещи агентът на останалите и извикващите продължават. Обезвредени от героизма и мълчанството му, палачите го растрепават край Панагюри-ще.

С духа на Юлския пленум

Вече месец трудещите се от Камениска община живеят с духа на решенията на Юлския пленум. Непосредствено след публикуването им под ръководството на Общинския партийен комитет партийните организации, земеделски те дружини, организациите на Комсомола и Отечествения фронт започнаха широка разяснителна работа сред труде-щите се. На открити партий-ни събрания членовете на гру-пата докладчици към Общин-ския партийен комитет и лек-тори изнасят беседи пред тру-довите колективи, по РТВ.

С необходимата задълбоче-ност се изучават решенията на пленума и от целия парти

ен, държавен и стопански ак-тив. Неотдавна другарят Йордан Костов — първи секретар на Окръжния комитет на БКП говори пред комунисти, земе-делци, комсомолци, пред сто-панския и отечественофронт-овския актив. С интерес бе из-слушана информацията му за решенията и значението на пленума и за събитията в Че-хословакия.

И. Георгиев

„ПОЕМА ЗА ДВЕ СЪРЦА“

Един народен певец и кра-сива приложна танцовка, ко-ито се обичат, един самобит-тен художник и вождът на по-тиснати и бунтуващи се хора, един тиранин от източна стра-на, храбри войни, обикновени хора и хора на изкуството — това са героите на съветския филм-приказка „Поема за две сърца“. Романтична и вълну-ваща поема за една любов, „каква то светът още не е виж-дал“, която „не може да бъ-де убита“.

Филмът е направен по по-пулярни източни приказки и легенди, разкриващи неут-оимия стремеж на обикновени-ге хора към правост, към справедливост и свобода.

Б. Р. Филмът „Поема за две сърца“ е следваща про-грама на кино „Девети септем-ври“ — Велико Търново.

„ШОФЬОР НА КАМИОН“

Това е първият сирийски иг-ран филм, който се проектира-ва в нас. В него интересно и увлекателно е разказана исто-рията на един младеж, поел трудния път към своето утвър-жаване в живота.

В хода на обикновената като-фабула историята личи здрава-та връзка на създателите на филма с прогресивните тенде-нции на сирийския обществен жи-вот. Героят е типичен предста-витель на онова младо поколе-ние, върху плещите на което се-граждат надеждите на бъдещето на младия арабски народ. Не-що повече — в много отноше-ния неговият образ е близък до нашите представи за младия положителен герой в изкуство-то.

Героят на филма е завладял от амбицията да стане помош-ник-шофьор на камион. Той по-стига мечтата си, но това не оз-начава край на проблемите в живота му. Сега той трябва да реши още една, може би по-сложна дилема, в която се пре-плитат чувствата на обич към едни момиче и признателността му към учителя в професията. Развитието на действието води героя през тежки изпитания, в които той прозира истината.

Б. Р. Филмът се проектира-ва през тази седмица в кино „Искра“ и от 9 до 15 септем-ври — в кино „Напредък“ — Горна Оряховица.

Ангел ВЕЛИКОВ

В детската градина на село Поликраище винаги е интересно. Ето и сега малки-те възпитаници са притаили дъх.

ДОРА ГАБЕ НА 80 ГОДИНИ

„Ти — светлина, преди да се запалиш, движение — преди да се раздвижиш, съветска — преди да прогрянеш, ти — дитала ракета във небето, преди да се завърнеш — о, как запляваш искри празноти в сърцето ми и аз те чакам и те усещам с всички сетива, и вярвам в теб.“

(„МЕЧТИТЕ МИ“)

Първите й стихотворения се появяват в началото на века — времето на разбитите илю-зии, на погасналите надежди, на безвъзвратно погубената мла-дост, времето, което създаде българския символизъм. Но До-ра Габе не се присъедини към това литературно течение, то ос-тана чуждо на жизнената и при-рода, на стремежа й да се раз-дава шедро на хората.

Родена в добруджанското се-ло Хармандък (днешно Дьб-вик, Толбухинско), където ба-ща й — известният публицист и общественик Петър Габе — имал чифлик, бъдещата поетеса се приставява за винаги към безбрежните простори на злат-на Добруджа, към стигията на черноморските вълни. Просто-рите на морето и чистотата на слънчевите равнини са най-чес-то срещаният декор в поезията й. Безгрижното детство сред добруджанските полета също намира по-късно отзвук в зря-лото й творчество. Литератур-ните й интереси са пробудени много отрано и тя пише стихо-ве още като ученичка. Името й се появява за първи път на страниците на сп. „Демократи-чески преглед“ и „Мисъл“ през 1905 година. Първата стихосби-рка на Дора Габе е „Темнуга“, редактирана от П. К. Яворов през 1908 година.

Прекъснала да пише за из-вестно време, Дора Габе отно-во възвръща литературната си дей-ност след Първата световна война, когато започва редовно да съ-трудничи на сп. „Златорог“. Се-га започват да излизат нейни-те книги за деца и възрастни. За първи път нейно детско сти-хотворение („Катето и Джо-ри“) се появява в редактиран-та от Ал. Божинов „Златна кн-га за нашите деца“ през 1921 година. а през 1924 година из-лиза книгата й „Калинка-ма-линка“. От 1926 година Дора Габе, заедно със Симеон Анд-реев редактира извънредно цен-ната „Библиотека за малките“, където успява да привлече ка-то автори много видни бълга-рски писатели, които дотогава не са писали за деца.

Стихотворенията на Дора Га-бе, поместени в стихосбирките „Земан път“ (1928 г.) и „Луна-тичка“ (1932 г.), разкриват ед-на дълга и богата поетическа биография, изпълнена с мъч-нищия противоречия, с непърс-ваша жажда за вихри прежи-вявания, за разтърсващи жи-тейски бури. И тук преоблада-

ват интимните мотиви, но в разкриането им авторката е много по-оригинална, обогате-на от житейския си опит. Поети-ческите й блянове са осмысле-ни от дълбоко патриотичниче-и чувства, от искрени копнеж по-равна Добруджа, от будното й-обществено съзнание. Поезия-та на Дора Габе става все по-мъдра и интелектуална, все по-социална и вътрешно вглъбена.

Едва след войната и победата на 9-ти септември 1944 го-дина Дора Габе усети вяра в собствените си човешки сили и-стпи уверено на твърда земя. В съвременната й поезия нахлу-ха много нови чувства: благо-дарност и обич към светския-народ и неговата армия, него-дувание пред жестокоостите на-нацистите във Варшава, въз-торжено преклонение пред-участниците в съпротивата, осо-бено пред жената-героиня, ува-жение пред сизифовския човеш-ки труд, удивление от богат-ството на съвременния детски-свят... Многогранната дей-ност на съвременника, богат-ството на психическия му жи-вот ублчат поетесата като пъл-новодна река и се превръщат в-нейна собствена поетическа съд-ба.

Елка КОНСТАНТИНОВА

ФИЛАТЕЛИЯ

1. ПОРЕДИЦА ПОШЕНСКИ МАР-КИ „НАСЕКОМИ“ 1968 г.
1 ст. Бръмбар рогащ;
1 ст. Голям син бегач;
1 ст. Гъсеница;
1 ст. Бръмбар носорог;
1 ст. Розово нощно пауново око (пеперуда).

Формат: 18 x 28 мм; тираж: 10 000 000 от всяка стойност;
Харти: бяла гумирана 100 на сто целулоза;
Техника на отпечатването: дълбок мелен печат;

Художник: Милка Пейкова и Веса Василева.

2. ИЗВЪНРЕДНА ПОШЕНСКА МАРКА „58 СЕСИЯ НА МЕЖДУ-НАРОДНАТА СТОМАТОЛОГИЧЕ-СКА ФЕДЕРАЦИЯ — ВАРНА 1968“

Една марка от 20 ст. залата, в която ще се проведе сесията в град Варна.
Формат: 35 x 25 мм; тираж: 150 000;
Харти: бяла гумирана 100 на сто целулоза;

Художник: заслужил художник Стефан Къчев.

3. ИЗВЪНРЕДНА ПОШЕНСКА МАРКА ЧИРПОВСКО ВЪСТАНИЕ 1888 — 1968“

13 ст. Четириветна — ръкописен бой между въстаници и турска войска.

Формат: 38 x 28 мм; тираж: 120 000;
Харти: бяла гумирана, 100 на сто целулоза;

Техника на отпечатването: дълбок мелен печат;

Художник: заслужил художник Никола Мирчев.

ПО МЕСТАТА — СВЕТИНЯ ЗА БЪЛГАРСКИЯ РОД

КОЛАРОВЦИ НА ПЪТ * В РОДНИЯ ГРАД НА ПАТРОНА * ЛЕГЕН-ДА ЗА МАДАРСКИЯ КОННИК

Частъ е шест. Колата на „Родинатурист“, заета от акти-висти на Отечествения фронт в квартал „Васил Коларов“ — Велико Търново, е на път.

А утрото е свежо, прохлад-но. Шосето се изкачва нагоре, и се показва и мами, мами... Напред — към столицата на първото българско царство! Първо спираме в Шумен. С нас отук тръгват учителят по-история Трайчо Димитров и Димитър Узунов от Градския комитет на Отечествения фронт в Шумен. Те с готовност по-казват своя град.

Влизаме в оригинална бъл-гарска къща — с чардаши и ре-шетки на прозорците, с мушка-то и здравец. Тук от ноември 1849 до февруари 1850 година е живял националният герой на-Унгария Лайош Кошут. Стан-те напомнят онова размирно-време, когато се раждаше сво-болатата. В Унгария името на Ко-шут се произнася с благогове-ние, както ние произнасяме име-то на Левски и Ботев. В музея в Шумен са запазени негови-снимки, лични вещи, оръжие. Шуменци са горди, че са мог-ли да приютят в своя град то-зи велик унгарец.

Не по-малко интересна е и-кътата-музей „Васил Коларов“. Още от външната врата ни по-среща приветлива цветна гра-динка. Малкият Васил я подре-дил сам, като подарък на май-ка си. Уредничката на музея говори с любов за живота на Коларов, за неговите ученичес-ки години, за интересите му, за многостранните му дарби.

Стените на стаята са украсе-ни с картини на самия Коло-ров. До тайнствената Витоша, рисувана от художника Коло-ров, виса докторската диплома на юриста Коларов, а от пор-трета гледа комунистът Коларов, другарят на Георги Димитров, ръководителят на българския

народ през дните на най-тежка-та борба.

Казваме „сбогом“ на Шумен и потегляме към Преслав. Пре-ди това се отбиваме в Патлей-на — старата Преславска шко-ла, в която са работили кни-жовниците на Първата бълга-рска държава. Пътеката се кате-ри нагоре. Стените на стара ке-рамична работилница сочат, че-тук преди 1000 години са се про-извеждали чудните плочки, за-стлали залите на Симеоновите-дворци... От тук до Преслав-пътят е къс. Колата бавно ми-нава между две високи мрамор-ни колони. Столицата на Симе-он! Владетелят, чийто век бе-наречен златен, чийто столция носеше името Велики Преслав, чийто държавя се мнеше от три-те морета.

Девети век... Яки, лебели-стени ограждат града. Мрамор-ни плочи водят до дворците... Времето е превзело непревзе-маемите крепостни стени, раз-рушило е Златната църква — една от седемте най-големи ба-зилки в Европа. В музея са-прибрани малкото неща, стиг-нали през тези 10 века до нас. Тука е и най-ценното, запазено-за гордост на българското из-куство — образа на св. Теодор, съставен от керамични плочки. „Българската Джоконда“ — та-ка този единствен по рода си-памятник наричат тези, които-са виждали чудесата на изкус-тото. За съжаление ние видях-ме само копие от образа, защо-то оригиналът е изпратен в Со-фия, а преди това е бил в Мо-сква и други европейски сто-лици.

По тъмно стигаме Мадара. Ношата се е спуснала над пра-българския конник и сякаш го-е приотнула. Всичко утихна. И-последната светлинка в хижата-утасва... А в утринта всички-бързат към терасата да потър-сят с очи конника. Той е там — изтрят от времето и въпреки

това горд, млад, всепобежда-ващ. С парска осанка на бучен-кон, сподирен от вярното куче, той иде при нас от вековете, разказва своите тайни...

...Храбър и непобедим е-хан Тервел. С 15-хилядна войс-ка сразил арабите и закрепил-разлятания престол на Юсти-ниан II. Силен е парят в боя. Не са измисляли тогава българите-поражение. Със слава е бил по-крит обраният път до столица-та. Символ на тази слава е и-коиникът на скалите. Ваял го-красив момък, майстор в-занаята. Спечелил той и сър-цето на ханската дъщеря, но-спечелил и смъртта си от това.

Ханът запознал да го хвърлят-от скалите. Политнал момъкът, а с него политнала към пропа-ста и ханската шерка. От мъка-по нея скалите се пропелили. И днес конникът напомня за си-лата на хан Тервел и за пламен-ната любов на горния майстор.

а пукнатината в скалата — за-верността на любовницата — ханската дъщеря.

Столицата на първите бъл-гарски ханове — Плиска! Древ-но величие и древна слава! Любоката на българите! Големи-ят дворец, базиликата, тайни-ят вход и крепостта... Запа-зени думи, отделни страници-в книгата на историята. Днес-тук работят младежи и отчи-лищата в Шумен. Разкопават, възкресяват, запазват за бъл-ше то оцелялото от миналото.

За наше щастие в музея се-срещаме с проф. Милчев — ръ-ководител на разкопките в-Плиска. Прелива ден той е-открил каменна плоча с 58 реда-гръцки текст. Предстои раззита-нето му. Плиска постепенно-разкрива своите тайни...

Отново на път към нашето-Велико Търново. Завръщаме се-развълнувайки и богати с нови-знания за величieto на бълга-рския род.

Емilia ГАНЧЕВА

ДРАМАТИЧНИЯТ ТЕАТЪР „К. КИСИМОВ“ ПРЕД СЕЗОНА

Ето какво ни разказва директорът на театъра Ал. Хаджихристов ★ Репертоарът за 1968-69 г.

★ Кой са новите сили

Миналият театрален сезон бе несъмнено богат. Доказателствата за това са много. Достатъчно е само да посоча, че се радвахме на една доста по-голяма от друга пътна акция — кандидати за нашия театър. Правилният път на развитие, който следваме, несъмнено ще доведе до още по-голям интерес на актьори и друг творчески калър от цялата страна. Ше си позволи да спомена още големи отзвук от представянето на нашия спектакъл „Към пропаст“ по телевизията, наградите, получени от спектакъла „Свекърва“ на десетдневката на хумора и сатира на Габрово и от спектакъла „Към пропаст“ на Четвъртия национален преглед на историческата драма и театъра „Поглед към вековете“.

Репертоарът на театъра беше малко над силите на състава Писен като „Към пропаст“, „Разлом“, „Лизистрата“ от една страна със своята масовост и „По цели дни на дърветата“ и „Дон Жуан“ от друга — с психологичната си сложност, изисква максимум напрежение на силите.

Новият театрален сезон ще премине под знака на подготовката за отразяването на 25-годишнината от Девети септември, на подготовката за участие в Четвъртия национален преглед на българската драма и театър. Гръбнак на нашата работа ще бъде защитата на репертоара, вече определена и приет от ръководството на Комитета за изкуство и култура. Този репертоар, който бе оценен високо от висшестоящите органи, като оригинален и сериозно подготвен е дело преди всичко на литературното бюро при театъра. Той свидетелства, че работата за новия сезон е започнала доста отдавна, планомерно и последователно. Не мога да не спомена, че ние имаме връзка с редица професионални писатели, които ни пишат исторически пиеси. Камен Зидаров ни е обещал своя „Калоян“, Павел Спасов написа по наша покана „Сказание за царевата черка Тамара“, Георги Караиванов пише пиеса за Матей Миталов, Вера Мутафчиева работи върху династията на Шишмановци. Създадени са и други повече или по-малко на дежния връзки. При всички трудности обаче за работа с авторите, тази година ние изградихме целия репертоар върху български драматургически произведения. Той е подчинен на една основна тема, която може да бъде формулирана така: „Патриотизъм — основна черта на българина от всички времена“. Репертоарът е съставен от съвсем нови, новотворителни или малко популярни произведения, което го прави интересен, отличаващ се от досегашните репертоарни планове на театъра, а също и от репертоарите на другите театри.

Ето и списъкът:

„Престолът“ от Иван Вазов. Театърът продължава да поддържа своята хубава традиция и задължение към величията на старата столица, като от

крива всеки сезон с българска историческа пиеса. Този път ние сме се спрели на произведението, което Вазов е писал 19 години и не е успял да донесе до успешен край. Ние смеяме, че мъдростта на нашето време ни позволява правилно да изтъкуваме и реализираме онова, което у Вазов е останало само като намерение.

„Двама в новия град“ от Камен Калчев. За основа на това произведение е послужил едноименният роман на известния наш белетрист. Чрез него искаме да покажем на сцената откъс от живота на нашата работническа класа днес.

„Атенатът“ в затворената улица“ от Георги Марков. Това е произведение, което ни привлича със своята идея за вечността и непримиримостта на революционната борба, на борбата срещу ретроградното.

„Албена“ от Йордан Йовков. Смятаме, че нито една от постановките на тази класическа пиеса не удовлетворяват, и за това имаме желание да оспетим вим спектакъл, в който творбата да бъде разкрита на високо художествено ниво.

„Фулдулск. прокопаният ает на Халижи Стефания“ от Тодор Пейов — неизвестна драматургична творба от нашето възрождение. Пиесата притежава много големи драматургични достойнства. Тя осмива чуждопоклонството, полчертава и идеализира красотата на всичко родно.

„Петлото“ от Никола Русев. Тази творба предизвикваме за своите млади зрители. Чрез нея ще покажем раждането, създаването на младия герой и затова ще я посветим пряко на 25-годишнината на Девети септември.

Както е известно към нашия театър съществуват и малка сцената, наречена Камерен театър 202.

За тази сцена сме предвидили две пиеси:

„Дуел“ — съветска пиеса от татарския писател Мар Байджанов. Тя третира проблема за героизма в мирно време — един крайно интересен и актуален проблем. Пиесата е на много високо идейно-художествено ниво. Спектакълът ще бъде посветен на нашите млади приятели от Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“.

„Ракети в пространството“ от Панчо Недев. Литературното бюро при театъра настойчиво работи с автора върху тази пиеса. Тя е посветена също на времевата наша младеж, само че в по-ранните й години — юношеството.

Уместно е тук да упоменем и президеционните премиери, кои то ще се състоят на 12 септември, в големия и камерен театър с пиесите, които подготвихме, но оставихме за началото на този сезон — „Почитай баща си“ от Виктор Лаврентиев и камерната пиеса на Богомил Райнов „Амазонката“.

Предстои ни с големи усилия

и настойчивост да повишим художественото равнище на нашата продукция. Затова в колектива на театъра приехме и нови сили: Лилана Мечева от Кърджалийския театър, Теофана Преславска, стажант-режисьор, първенец на ВИТИЗ, актьорите Минка Монева от Благоевградския театър, Георги Колков и Йордан Таралевков от Разградския театър, Кирил Ангелов от Кюстендилския театър, Красимира Дерменджиева от ВИТИЗ и Къчо Даскалов от Видинския театър. Ще приемем и двама стажанти

Надявам се, че новият театрален сезон ще бъде беден на неприятности и пропуски, а богат на хубави постижения, на отлични резултати и прояви. Нека сами създадем повече успехи, нека сами изградим у публиката уважение и спект към нашия труд!

На приветствията отговорни Ангел ВЕЛИКОВ

ПРИ ГРАНИЧАРИТЕ

(Продължение от 1 стр.)

поздрави граничарите с голямата им привадица и ги приветства с името на целия трудов колектив на ДЗЗ, техен шеф. Той обяви, че техният колектив поддържа на заставата хладилник „ЗИЛ“ и поднесе подаръци на отличниците по бойната и политическа подготовка, сред които бяха и Владимир Маринов Вълчев от с. Горско Ново село, Христо Георгиев Маринов от с. Раданово, Бончо Маринов Бончев от с. Правла, Павел Василев Качулев от с. Костел и Михаил Петков Симеонов от Мийковци.

На приветствията отговорни

зам.-секретарят на комсомолското дружество при заставата Владимир Вълчев.

Вечерта в Момчилград се състоя тържествено събрание по случай 22-та годишнина от създаването на гранични войски.

Литературно-музикална програма изнесе самодейният колектив при Окръжния съюз на ТПК — Велико Търново.

Отмина срещата. Но тя остави дълбоко в сърцата на всички незабравими спомени, заздрави още повече дружбата между граничари и трудови хора

Ангел ВЕЛИКОВ

МИГОВЕ, КОИТО НЕ СЕ ПОВТАРЯТ

Широкоекранен цветен филм за древния град ★ Какво ни казват авторите на филма ★ Още една проява на вечната българо-съветска дружба

Може би сте ги видели тези дни с камерите из Велико Търново. Да ви запознаем с тях: Василий Киселов, кинорежисьор, първият кореспондент в България на Централната документална студия — Москва, лауреат на държавна награда, заслужил деятел на изкуството на РСФСР, и Александър Четков, автор на филма „Пингвини“, първият съветски оператор, прекарал една година и три месеца на Северния полюс.

Запомнете техните имена, та когато гледате цветния широкоекранен филм за Велико Търново и прочетете в надписите, че те са сценаристите и операторите, да сте познати с тях.

Сега те са в София. След филма си за Деветия световен младежки фестивал ще заснемат и друг филм, който носи работното име „София — столица на социалистическа България“.

За мнозина техният труд изглежда лек. Но онези, които са правили снимка, дори с фотоапарат, знаят, че да гледаш през мъничкото прозорче и да виждаш с очко на художник не е нито лека, нито само техническа работа. Спомням си фотозадачата „Легенда за Велико Търново“ на Тодор Хорошев. Разглеждахме фотосите в залата, а кореняк търновец гледа и пита „Кое е това?“ Ето изкуството — да видиш и това, което другите не са видели. Разбира се, тук сравнението е далечно. Работата с камерата изисква и ръка, и око, и сърце — да се улови момент, да се види състояние, да се почувствува възмущение.

От сутрин до вечер двама-та оператори кръстосаха Велико Търново и околностите му, взираха се, търсеха. Петнадесет дни все така. Бяха и на Преображенския, и на Петропавловския манастир, подбиха стенописи, детайли от църквите, от музеите на Втората българска държава, от печатни пата на в. „Работник“. Кръстоваха старинната и новата част на града. И къде ли не.

Трудно можеше да ги застигне човек. Ето, докато ни казаха, че Василий преди малко е бил на площад „Велчова завера“, едва го открихме някъде към входа на Каревци, където току насочва камерата — гледа, търси (снимка № 1).

Беше последен ден. Уж че беше работен. Приключила е работата по снимките, а той пак обикаля, поглежда. Все му се струва, че има още нещо, което не е видял. Някъде в луга посока беше излетял и Саша. Нека той ни извини, че в този разговор само с Василий.

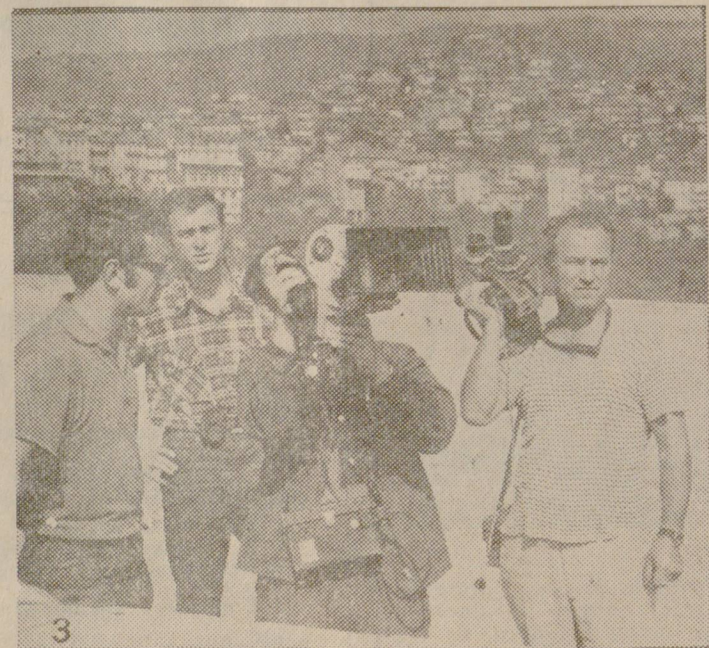
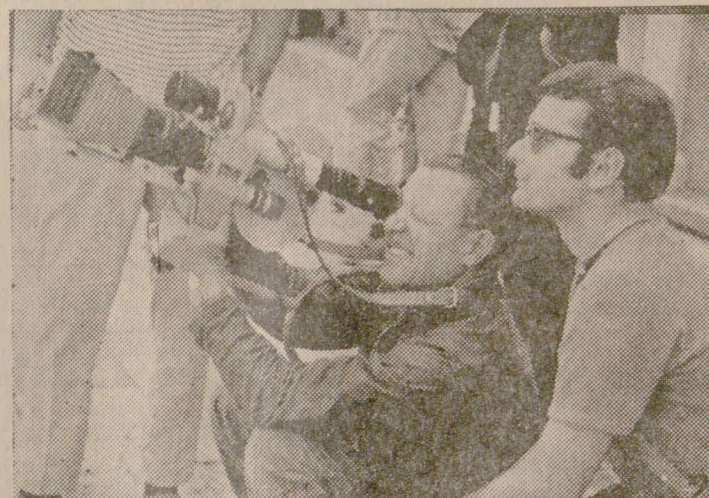
Това творческо горене! Ето кое ражда красотата на екрана.

— Не беше лека задачата ни — споделя Василий. — Трябваше да разкажем приказка за природата, да говорим за гравитацията. Това е трудно. То ни караше да работим от тъмно до тъмно. Снехме много, но какво по-напред!

Василий мълква. Пак е уловил интересен кадър и бърза да насочи камерата (снимка № 2).

По широката руска усмивка разбираш, че е доволен. На такава усмивка, на такава сърце не можеш да не вярваш, че ще имаме един жив разказ, една възбуждаща древна и нова поема.

Скромни с това още по-приятен събеседник, той току ни насочва към своите асистенти — Софискара документал-

на студия — Емил Петров и Ганчо Георгиев, към невмешателните помощници шофьорите Василий Кибалов и Борис Трофимов.

Случайност довежда тук и Саша. Сърдечен и мил събеседник е и той. Научаваме нови неща. Съобщенията и за двете отличия на Василий са го сварили в България, последното — удостоенето му със звание заслужил деятел на изкуството научил по време на фесгивала, само преди три седмици.

— Той е 90 процента българин и само 20 процента руснак. Или се получава 110 процента — шегува се Саша.

Това беше ласка, топла другарска ласка.

Илия МОНОВ
Снимки: Николай КАЧАКОВ

Вълнуващо е героичното ни минало

Работниците и животновъдите от ДЗС „Родопи“ — Горна Оряховица наред с напрегнатата си производствена работа намират време и за хубавата книга. За тази любов е допринесла и неуморната дейност на библиотекарката Захарина Пенева. Тя е прочела пред тях не една, не две книги по време на почивките, спорили са заедно по много въпроси, възбуждали са се от много герои.

В дните пред Празника на много дава теория, след като прочетат колективно книгата „Седемнадесет пролет“ от Борчо Обретенов, да я обсъдят край вълнението на миналото в Балван. Пред голямата група, към която се бяха присъединили и

работници и служители от Враца и Русе, дошли да почетат паметта на загиналите партизани, Захарина Пенева прочете доклад за книгата. Вълнуващо бе разказът на Милка Палазува за онези героични дни, когато свидни чедра на Родина жертвуваха живота си за светлото бъдеще.

Това обсъждане и възмущение, което предизвика споменът за героичния загинал дедо на баба Сбога Енева от Косови, за малкия партизанин Митко Палазув затвърди решението на работниците от стопанството да изважат и занаярват героичното минало на окръга.

Н. Иванова

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

ЗОНА „ЯНТРА“ СЛЕД ПЪРВИЯ КРЪГ

В неделя бе стартирало шампионата на зона „Янтра“. Топката вие от онова в действие, а отборите и състезателите показаха, че макар и за кратко време са положили много труд. Това даде отражение в игрите на всички състави от зона „Янтра“. Наред с хубавото, което видяхме, разтрезорено фактът, че в някои срещи имаше и неспоредимски прояви. Представителите на окръга: ВФСИ — Свищов, „Червено знаме“ — Павликени, нова кълт „Левски“ — Полски Тръмбеш имаха добър старт.

В Свищов студентите, вероятно извелили поука от издатото си представяне през миналото първенство, постигнаха чиста победа срещу опитния състав на „Локомотив“ — Дряново. Павликениските футболисти в един динамичен мач победиха със същия резултат представителите на ДЗЗ — Горна Оряховица, а възвръщаният се в зоната „Левски“ — Полски Тръмбеш спечели убедителна победа срещу отбора на Преслав.

Рано е още да се правят трайни

изводи, но едно е ясно — началото е обещаващо и в унисон с указанията на Централния съвет на БСФС и БФФ за открит и нападателен футбол. Средната резултатност — 3,5 гола на мач, е красноречиво доказателство за това. В останалите срещи само „Ст. Костов“ постигна победа като гост и „Ангел Кънчев“ взеа точка от „Левски“ — Омуртаг. Изненада може да се счита победата на „Ст. Бонев“ — Габрово над опитния състав на „Подем“ от Габрово. Това е едно потвърждение за доброта подготовката и на най-непретенциозните отбори от зоната.

ЕТО И РЕЗУЛТАТИТЕ:

„Г. Генева“ — (Габрово) — 2:0; „Чавдар“ (Дивиядово) — 8:2; ВФСИ — „Локомотив“ (Дряново) — 2:0; „Левски“ (Полски Тръмбеш) — „Б. Сливница“ (Преслав) — 4:0; „Ботев“ (Нови пазар) — „Ст. Костов“ (Нови пазар) — 1:1; ДЗЗ — 2:0; „Червено знаме“ — 1:1; „Левски“ (Омуртаг) — „Ангел Кънчев“ — 1:1; „Локомотив“ (Каспичан) — „Автомобилостроител“ (Шумен) — 2:2; „Ст. Бонев“ (Габрово) — „Подем“ (Габрово) — 2:1.

В окръжното първенство по футбол — 89 отбора

За първи път — 2 „А“ групи ★ Как ще се определят новите членове на зона „Янтра“.

Започнаха и срещите от тазгодишния шампионат по футбол на Великоотрновски окръг. За първи път той се организира по нова схема. Премахнати са досегашните 4 ком-плекси и 3 „Б“ окръжни групи, а съществуваша една „А“ окръжна група е основно реорганизирана. От сезона 1968—1969 година в окръга се създадоха две нови, самостоятелни и равностойни „А“ групи всяка от по 14 отбора. В тях се включиха по право 18 отбора-членове на досегашната „А“ група, както и съставите, които са заели от първо до трето място в бившите три „Б“ групи. Към тях се присъедини и градският първенец на дружество „Етер“ — отборът на завод „Дълга лъка“, или всички 89 отбора.

Сформиран са и 5 зоновни групи, в които са обединили всички останали отбори от окръга. Те се ръководят изцяло от специални зоновни комитети със седалище в съответния районен център. В Горноотрновски район футболните се съствават в две зони: едната с 12, а другата с 10 отбора; във Великоотрновски — една с 16 отбора, Свищовски — 11 и Павликени — 12.

Във всички групи състезанията се провеждат по системата есен — пролет.

След завършване на шампионата отборите, класирани се на първи и втори места в окръжните „А“ групи, ще образуват финална четворка и ще играят всеки срещу всеки за определяне на новия първенец на окръга. Заедно с представителите на Търговищкия, Шуменския и Габровския окръзи той ще участва в нов квалификационен турнир и ако се класира на първо или второ място ще добие право да се състезава за сезона 1969—1970 година в състава на зона „Янтра“.

Как ще става отпадането от „А“ групите? По начало в окръжните зони се преминат съставите, които се наредят на 13 и 14-то място.

ОЖИВЛЕНИЕ В СВИЩОВ

По инициатива на дружество „Академик“ — Свищов заведе в града започна предвесенотемперийски и зимен турнир по шахмат, в който участвуват 14 състезатели. Сред тях свищовци приветстваха и своя изтъкнат кандидат-майстор А. Махлев, представил се много добре на завършения тия дни републикански зонален турнир в Силистра (5-то място сред 28 изтъкнати шахматисти от страната).

При голям интерес преминават и срещите от градския турнир по футбол.

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 29. VIII. 17.30 Международен турнир по волейбол: България — ГДР. Румъния — СССР. В паузата — Новини; Около 19.30 За Народната армия: „Мир на планетите“; 19.50 Лека нощ, лека!; 20.00 По света и в нас; 20.20 „Послание на хайдушките“; 20.30 „Послание на хайдушките“; 20.40 „Семна в брадичките“ и концерт на народна музика; 21.20 „Ангел миналата година“ — нов документален филм на БТ; 22.10 „Нашата земя хубава“; 22.20 Новини.

ПЕΤΚЪК — 30. VIII. Програма на Московската телевизия: 16.00 Телевизионни новини; 16.15 Творческо обединение за приключения и фантастика: „Формула на не-

возможеност“; 17.00 За учениците „Необикновеният лагерь“; Програма на Българската телевизия: 17.30 Международен турнир по волейбол: България — Румъния; ГДР — Полша; Програма на МТ: 20.15 Голубов огонък; „На гости у московската милиция“; 21.30 Програма на цветната телевизия — Телевизионен театър на миниатюра: „Тринадесетте стола“; 22.30 Съм факти. Музикален фар.

СЪБОТА — 31. VIII. 19.00 Новини; 19.10 Филмите на малкия екран; 19.30 Панацея; 20.30 „Хвърлянето“ — литературно предаване за Филип Тотю войвода; 21.10 „Юлски джидж“ — съветски игрален филм; 22.25 Забавна програма; 22.55 Новини.

А. Георгиев

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Френски композитор (1836—1891 г.), автор на опера „Лакме“; 5. Съветски композитор (1874—1956 г.), автор на балета „Черният мак“; 9. Държавна в Югозападна Азия; 10. Герой на Омир; 11. Текстилна машина; 13. Повест от Серафим Севериян; 15. Лева прогресивна палца в Гърция; 16. Езеро между САЩ и Канада; 18. Пят, 19. Две жилища на най западните краища на Балканския полуостров; 20. Река в Южна Азия; 22. Пригласение при пее; 23. Химически елемент от I група на периодичната система; 25. Върна по шествие; 27. Наш град; 29. Град в Румъния; 30. Наше висше медицинско заведение със седалище в София; 31. Химически елемент от VII група на периодичната система; 32. Фаза в капиталистическия цикъл, който настъпва след индустриалния разцвет. (мн. ч.);

ОТВЕСНО: 1. Френски писател-реалист (1840—1897 г.), автор на романа „Дребосчето“; 2. Старогръцки струнен инструмент; 3. Марка радиоприемник; 4. Пластмаса, добива се при кондензация на фенол и формалдехид; 6. Герой на Шекспир; 7. Лъгова обвивка на око то; 8. Най-високият връх в п.л. Осогово; 12. Град в Южна Турция; 13. Град в сев. зап. част на СССР (РСФСР); 14. Палачина в западната част на Средна България; 17. Грабливо животно от рода на котките; 20. Вълх в Източна Рила; 21. Дърво с продълговати червени костилки и плодове; 23. Държавна в Западна Африка; 24. Пеме, близко родство по на гетите и муните; 26. Сухови органи; 28. Най-важният промишлен район и главна въглено-металургична база на ГФР;

Съставил: Ст. ЦАЧЕВ

